

Nr 159

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till ändringar i 1947 års allmänna tjänstepensionsreglemente, m. m.; given Stockholms slott den 29 mars 1957.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

Sigurd Lindholm

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås, att riksdagen måtte bemyndiga Kungl. Maj:t att, i huvudsaklig överensstämmelse med såsom bilagor till statsrådsprotokollet i ärendet fogade författningsförslag, vidtaga ändringar i 1947 års allmänna tjänstepensionsreglemente, 1947 års allmänna familjepensionsreglemente och SPA-reglementet. Därjämte hemställas om riksdagens bemyndigande att vidtaga vissa ändringar i övriga pensionsreglementen samt att utfärda föreskrifter angående årlig ersättning eller avskedsersättning till väg- och platsvakter vid statens järnvägar, ersättning till reservbefäls efterlevande i vissa fall och bidrag till vissa pensionsavgifter för övningslärare.

I propositionen framlägges även förslag angående pensionsrätt för vissa enskilda personer.

*Utdrag av protokollet över civilärenden hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 29
mars 1957.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, HEDLUND, PERSSON, LINDELL, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, NÄSGÅRD, KLING, ELIASSON, HENRIKSSON.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anmäler chefen för civildepartementet, statsrådet Lindholm, *vissa pensionsfrågor* och anför därvid följande.

I. Ändringar i pensionsreglementena

A. Reglering av sammanträffande pensionsförmåner m. m. I de statliga pensionsreglementena är föreskrivet, att på Kungl. Maj:ts prövning beror, om och i vad mån pensionsförmån, som avses i reglementena, skall minskas vid sammanträffande med vissa andra sådana förmåner. Genom ändring år 1955 (prop. 182, SU 153, rskr 331) bestämdes bl. a., att prövning skulle göras också vid sammanträffande av tjänstepension eller tjänstelivränta och förmåner på grund av sådan försäkring hos enskild försäkringsinrättning, för vilken avgifterna helt eller till viss del gäldats av statsmedel. Ändringen var närmast motiverad av att pensionering försäkringsvägen föreslagits för viss forskarpersonal, avlönad från forskningsanslag. För det fall att befattningshavare skulle komma att uppbära både förmåner på grund av försäkringen och förmåner enligt statliga tjänstepensionsbestämmelser, borde möjlighet öppnas att åstadkomma en skäligen reglering av totalförmåner. Även för efterlevande till pensionsförsäkrad borde reglering av de sammanträffande förmåner kunna åstadkommas.

Under de senaste åren har i vissa fall kontraktsform fått tillämpas vid anställande i statens tjänst av viss ingenjörspersonal. Förmåner har härvid avvägts i anslutning till det för sådan personal i enskild tjänst rådande löneläget. Pensionering har i regel ordnats i enskild försäkringsinrättning på så sätt, att den anställde fått avgöra, vilket lönebelopp som skall användas till pensionsavgift, varefter beloppet tillställts försäkringsinrättningen. Under de närmaste åren kan — vid bifall till vad som i prop. 1957: 120 föreslagits rörande en friare lönesättning för högskoleutbildad teknikerpersonal — här avsedd anställning och pensionsförsäkring komma att tillämpas i ökad omfattning.

Den omständigheten, att pensionsavgift bestämts på sätt som nyss sagts, minskar givetvis inte betydelsen av en skäligen reglering vid sammanträffande mellan förmån enligt statligt pensionsreglemente och försäkringsmäs-

sigt bestämd förmån. Med hänsyn härtill bör möjlighet öppnas för reglering av sammanträffande förmåner även i här avsedda fall.

Kontraktсанställningsformen påkallar uppmärksamhet även i det fall den anställde tidigare innehåft statlig tjänst, förenad med rätt till s. k. förordnandepension. Rätt att komma i åtnjutande av sådan pension föreligger bl. a. vid frivillig avgång efter endast 12 år, under förutsättning att befattningshavaren inte därefter kvarstår i statens tjänst i någon med tjänstepensionsrätt förenad befattning. Rätt att komma i åtnjutande av här avsedd pension torde inte böra föreligga vid övergång till statlig kontraktсанställning.

B. Sjukpension enligt SPA-reglementet. Vid sjukpensionering enligt statliga pensionsreglementen tillgodoräknas i regel inte endast det uppnådda antalet tjänstår, utan också — i den mån pensionens grundbelopp annars skulle bli lägre än 75 procent av motsvarande hel ålderspensions grundbelopp — det antal tjänstår, som ytterligare kunde ha uppnåtts, om avgången skett först vid pensioneringsperiodens utgång. Beräkningen av tjänstår under sist avsedd »återstående tid» skall enligt särskild föreskrift göras, som om oförändrade förhållanden rådde under tiden. Föreskrift härom finnes t. ex. i 18 § 1947 års allmänna tjänstepensionsreglemente jämförd med 8 § förordningen 1951: 335 och i 21 § SPA-reglementet.

Vid pensionering på SPA-reglementets område har tillämpningen av nyssnämnda bestämmelser i vissa fall medfört lägre sjukpension än som kan anses skäligt. Enligt SPA-reglementet avbrytes nämligen tillgodoräkningen av tjänstår under sjukledighet, om den anställde inte fått behålla minst hälften av de för befattningen bestämda kontanta avlöningsförmånerna (varvid bortses från sjukpenningavdrag). För stora grupper anställda med pensionsrätt enligt SPA-reglementet kan sådan löneminskning enligt vederbörliga avlöningsbestämmelser inträda vid ledigheter, överstigande ett år eller i vissa fall sex månader. Då dylik löneminskning skett, blir sjukpensionens belopp stundom — då den till pensioneringsperiodens övre gräns återstående tiden här ej alls får tas i betraktande — betydligt lägre än om avbrottet i tjänstårsberäkningen inte ägt rum. Minskning med inemot 90 procent har förekommit.

Dylik pensionsminskning har i några fall upphävts genom att arbetsgivare (huvudman) frivilligt betalt fyllnad i lön och pensionsavgift.

Mot bakgrunden av det anförda och då de nämnda olägenheterna kan helt bero på vid vilken tidpunkt ärendet kommer under prövning, synes det önskvärt att det i särskild ordning kan medgivas, att grundbeloppet av sjukpension enligt SPA-reglementet får — utan hinder av löneförhållandena under tjänstledighet för sjukdom — bestämmas till högst 75 procent av begynnelse- respektive slutunderlaget. Hithörande frågor torde böra prövas av Kungl. Maj:t.

För genomförande av vad som förordats under A och B erfordras vissa ändringar i pensionsreglementena. Förslag till de ändringar, som påkallas i

1947 års allmänna tjänstepensionsreglemente den 30 juni 1947 (nr 416), 1947 års allmänna familjepensionsreglemente den 30 juni 1947 (nr 417) samt SPA-reglementet den 29 december 1949 (nr 726), torde få fogas som bilaga 1—3 till statsrådsprotokollet i detta ärende. Såvitt gäller vad under A förordats i fråga om sammanträffande förmåner bör motsvarande ändringar jämväl göras i övriga pensionsreglementen.

II. Vissa ersättningar

Årlig ersättning eller avskedsersättning till vissa väg- och platsvakter vid statens järnvägar

Svenska järnvägsmannaförbundet har i särskild skrivelse den 16 november 1956 hemställt, att åtgärder vidtages för att bereda årlig pension eller annan ersättning åt de vid statens järnvägar anställda väg- och platsvakter, som under senare år uppsagts eller kommer att uppsägas från sina anställningar på grund av rationalisering.

I remissutlåtande framhåller *järnvägsstyrelsen*, att som följd av rationaliseringsåtgärder — närmast automatisering av manuellt bevakade vägkorsningar — ett antal väg- och platsvakter årligen avgår utan att erhålla ersättning enligt gällande pensioneringsbestämmelser. Styrelsen anser skäligt, att ersättning av statsmedel under vissa förutsättningar får utgå i sådana fall och hemställer, att Kungl. Maj:t måtte meddela bestämmelser härom. Järnvägsstyrelsen föreslår härutinnan huvudsakligen följande.

Årlig ersättning skall efter behovsprövning kunna tilldelas här avsedd anställningshavare, som vid entledigandet uppnått 50 levnadsår och — i statlig tjänst — 15 anställningsår. Endast sådan anställning, som utgjort den huvudsakliga sysselsättningen och förvärvskällan, föreslås bli tillgodoräknad. — Anställningshavare, som övergått i statens järnvägars tjänst i samband med statsövertagande av enskild järnväg, får till högst två tredjedelar räkna anställningstid hos den enskilda järnvägen. — Den årliga ersättningen bestämmes till högst två tredjedelar av den senaste årsavlönningen från statens järnvägar, dock att den ej får överstiga det pensionsbelopp, som enligt de s. k. summariska arbetarpensionsbestämmelserna skulle utgå för motsvarande anställningstid. Sist avsedda årsbelopp utgör exempelvis efter 15 anställningsår 1 116 kronor för man och 804 kronor för kvinna samt efter 30 anställningsår 2 196 kronor för man och 1 584 kronor för kvinna. Härtill kommer t. v. 71 procent rörligt tillägg på nyssnämnda belopp. — Viss avskedsersättning (engångsbelopp) tilldelas här avsedd anställningshavare, som räknar minst 10 anställningsår och ej kommer i åtnjutande av årlig ersättning. — Årlig ersättning eller avskedsersättning skall på ansökan kunna beviljas väg- eller platsvakt, som entledigats efter den 30 juni 1952.

Statskontoret anser i likhet med järnvägsstyrelsen skäligt, att väg- och platsvakter, som blir övertaliga på grund av åtgärder i samband med rationalisering, under vissa förutsättningar beredes ersättning av statsmedel

vid avgången ur tjänst. Det förslag, som framlagts av styrelsen, synes statskontoret i stort sett lämpligt avvägt. Statskontoret förutsätter, att ersättning överhuvud icke skall ifrågakomma för personal, som kunnat beredas likvärdigt arbete i statens järnvägars tjänst eller eljest inom statlig verksamhet.

Departementschefen. Statsmakterna har tidigare vid vissa tillfällen meddelat beslut i fråga om ersättning åt anställningshavare, som efter längre tids anställning måst lämna denna på grund av rationalisering och då inte kunnat erbjudas annat lämpligt arbete och inte heller haft rätt att åtnjuta pension. Här må särskilt nämnas behandlingen av anställningshavare vid televerkets växelstationer åren 1943 (prop. 353, BoU 77, rskr 530) och 1945 (prop. 219, BoU 56, rskr 495).

Järnvägsstyrelsens av statskontoret tillstyrkta förslag i fråga om avgångsförmåner för entledigade väg- och platsvakter finner jag som helhet väl grundat. Beträffande behovsprövningen bör dock i stort sett överensstämmelse eftersträvas med vad som numera tillämpas för nyssnämnda personal vid televerket. Sådan prövning bör därför — i enlighet med vad som gäller för nämnda personal — begränsas till de fall, då vederbörande vid tidpunkten för entledigandet inte uppnått 60 levnadsår och ej heller kan räkna minst 25 tjänstår. Det bör ankomma på Kungl. Maj:t att bestämma om avskedsersättning (engångsbelopp) med beaktande av vad som härutinnan gäller för motsvarande personal vid televerket. Ersättningarna bör utgå av trafikmedel. Kungl. Maj:t torde böra utverka riksdagens bemyndigande att i huvudsaklig överensstämmelse med vad som anförts utfärda bestämmelser om årlig ersättning eller avskedsersättning till väg- och platsvakter vid statens järnvägar, att gälla fr. o. m. den 1 juli 1957.

Viss ersättning till följd av reservbefälsanställning

Enligt 1943 års reservbefälskungörelser är vissa befattningshavare i försvarets reserver (reservanställda samt från aktiv stat eller reservstat förtidsavgångna och de som vid värnpliktstidens slut fått ingå i reserv) tillförsäkrade en årlig pension, reservpension. På begäran kan i stället erhållas ett engångsbelopp, som motsvarar pensionens grundbelopp, kapitaliserat efter 5 procent.

Om befattningshavaren avlider, innan pension blivit beviljad, äger i regel dödsboet eller annan rättsinnehavare att utfå sådant engångsbelopp. Om han avlider efter pensionsålderns inträde — ingången av året efter det, då han fyllt 55 år — och det engångsbelopp, som han själv vid sistnämnda tidpunkt skulle kunnat erhålla, är större än summan av utbetald pension, tillfaller skillnadsbeloppet dödsboet eller annan rättsinnehavare.

I det fall befattningshavare står kvar på äldre reservbefälsföreskrifter, saknas i regel rätt till dylikt engångsbelopp vid dödsfall, som inträffat efter fyllda 55 års ålder. Emellertid innehåller 1943 års kungörelser en övergångsbestämmelse, enligt vilken här avsett belopp utbetalas, om till-

stånd att övergå till anställning i reserv med tillämpning av någon av 1943 års kungörelser — på grund av anställningshavarens levnadsålder — inte kunnat erhållas.

Centralstyrelsen för de svenska reservofficersförbunden samt *Svenska reservunderofficersförbundet* har i gemensam skrivelse den 9 oktober 1956 gjort framställning i syfte att tillämpningsområdet för nyssnämnda övergångsbestämmelse måtte utvidgas.

Statskontoret framhåller i avgivet ullåtande, att vissa underofficerare anställda i reserv enligt 1927 års reservbefälsföreskrifter efter ikraftträdandet den 1 januari 1944 av 1943 års bestämmelser. För denna kategori — omfattande f. d. furirer på aktiv stat — har till följd av föreskrivna kompetenskrav anställning enligt de nya bestämmelserna inte kunnat komma i fråga. Med hänsyn till att dessa anställda inte haft möjlighet att välja mellan att kvarstå på äldre bestämmelser och att övergå till de nya, anser statskontoret skäligt, att nämnda kategori i fråga om rätt till förmåner för efterlevande jämställes med äldre reservbefäl, som inte kunnat övergå till de nya bestämmelserna. Beträffande åter personal, som inte övergått till anställning enligt 1943 års bestämmelser, ehuru möjlighet härtill förelegat, kan statskontoret ej finna tillräckliga skäl föreligga för ändring.

Departementschefen. Jag tillstyrker att framställningen tillmötesgås i den utsträckning som förordats av statskontoret. Riksdagens bemyndigande torde böra utverkas för Kungl. Maj:t att meddela föreskrifter om här avsedd ersättning.

III. Betalning av pensionsavgifter

Vissa engångsavgifter för övningslärare

Svenska stadsförbundet och *Svenska landskommunernas förbund* har i gemensam skrivelse den 10 mars 1955 hemställt, att övergångsbestämmelserna till kungörelsen den 9 juni 1950 (nr 420) om ändring i SPA-reglementet måtte ändras så, att 18 § 4 mom. reglementet och 14 punkten övergångsbestämmelserna till reglementet inte skall äga tillämpning i sådana fall, som i kungörelsen avses.

Enligt de av förbunden åsyftade bestämmelserna medför en lönereglering med förhöjt pensionsunderlag, att de före uppflyttningstillfället på tidigare pensionsunderlag intjänade tjänstären inte automatiskt tillgodoräknas helt på det nya pensionsunderlaget. Hel tillgodoräkning kan medgivas, mot särskild avgift (engångsavgift). Om sådan inte erlägges, reduceras i regel antalet tjänstår. Pensionsförmånerna kan härigenom komma att endast i mindre mån överstiga vad de skulle blivit utan lönereglering.

Kommunförbunden framhåller, att kommunerna inte är skyldiga att erlägga engångsavgift, och att de ej heller anser sig ha anledning härtill, då de inte haft något inflytande på lönesättningen för övningslärarna, vilken helt bestämts av statsmakterna och varit den direkta orsaken till att behovet av dessa avgifter uppkommit.

Statens pensionsanstalt och *statskontoret* framhåller, att statsmakterna tidigare — åren 1949 och 1950 — ägnat uppmärksamhet åt frågan men inte eftergivit kravet på engångsavgifter. Ämbetsverken kan inte tillstyrka framställningen.

Departementschefen. Löne- och pensionsreglering för ifrågavarande lärare genomfördes den 1 juli 1950. Provisorisk pensionsreglering skedde den 1 januari 1950. I samband med denna framhölls (prop. 1949: 200, s. 224), att ett eftergivande av kravet på engångsavgifter skulle innebära ett gynnande av de huvudmän (kommuner), som av en eller annan anledning uraktlåtit att vidtaga åtgärder för åstadkommande av en i förhållande till de gällande lönerna lämpligt avvägd pensionsnivå. I prop. 1950: 236, s. 24, uttalade föredragande statsrådet i samband med framläggande av förslag om en definitiv pensionsreglering för övningslärarna, att han inte kunde förorda, att kravet på erläggande av engångsavgift eftergavs i vidare mån än som redan skett genom SPA-reglementet med därtill hörande övergångsbestämmelser. Vad sålunda uttalats föranledde inte någon erinran från riksdagens sida.

Enligt särskild föreskrift i 18 § 4 mom. SPA-reglementet kan i samband med löne- eller pensionsreglering förordnas om hel tillgodoräkning av tidigare tjänstetid utan engångsavgift. Föreskriften har hittills inte tillämpats. Emellertid har riksdagen i vissa fall bemyndigat Kungl. Maj:t att utbetala bidrag till engångsavgifter till statens pensionsanstalt i anslutning till pensionsregleringar. Sådant bemyndigande gavs exempelvis år 1955 i fråga om lärarpersonal vid folkhögskolor. I enlighet härmed har i samband med pensionsfall statsbidrag utgått till viss del av ifrågavarande avgifter för höjning av pensionsunderlag.

Beträffande de kommunalt anställda övningslärarna visar erfarenheterna, att engångsavgifter inte blivit erlagda i sådan omfattning, som kunnat väntas. Till följd av utebliven betalning har pensionerna i stor utsträckning avkortats och stora ojämnheter i fråga om pensionsförmånerna uppkommit mellan statligt och kommunalt anställda övningslärare.

I förevarande läge finner jag mig böra förorda, att vissa statsbidrag lämnas till sådana engångsavgifter, som föranletts av hittills genomförda löneregleringar för övningslärare. Bidrag bör utgå enligt i huvudsak de grunder, som tillämpats för folkhögskolor. Kungl. Maj:t synes böra utverka riksdagens bemyndigande att utfärda närmare föreskrifter härom.

Någon särskild medelsanvisning för ifrågavarande ändamål synes inte vara erforderlig. Medel torde i stället, därest riksdagen ej riktar någon erinran däremot, få tas i anspråk ur respektive anslag till avlöningsbidrag, efter hand som bidragsfrågan i samband med pensionsfall blivit aktuell.

Vissa pensionsavgifter för befattningshavare på indragningsstat

I gällande riksstat har under tolfte huvudtiteln upptagits ett förslagsanslag till Avlöningar till personal å indragningsstat m. m. Anslaget skall användas

das bl. a. för betalning av vissa av riksdagen godkända pensionsavgifter till Sveriges kommunalanställdas pensionskassa (SKP) för fyra befattningshavare på indragningsstat. Dessa avgifter har höjts fr. o. m. år 1957. De förutvarande och de nya avgifterna framgår av följande sammanställning.

Befattningshavare	Förutvarande avgift kr, år	Ny avgift kr, år	Avgifts- ökning kr, år
Rådmannen B. Söderpalm	114:41	117:—	2:59
» P. E. A. Landén	1 591:57	1 651:—	59:43
Borgmästaren O. E. Törnvall	1 415:30	1 512:—	96:70
» E. Å. Edvardsson	1 352:34	1 425:—	72:66
	<u>4 473:62</u>	<u>4 705:—</u>	<u>231:38</u>

De tillförsäkrade pensionsförmånerna är oförändrade. Avgiftsökningarna är föranledda av stadgeändringar, som godkänts av tillsynsmyndigheten (riksförsäkringsanstalten) i enlighet med 42 § lagen om understödsförmåningar.

Statskontoret har i skrivelse den 11 januari 1957 hemställt, att åtgärder vidtages för att medel till täckande av de förhöjda pensionsavgifterna måtte ställas till statskontorets förfogande.

Departementschefen. Därest riksdagen ej riktar någon erinran däremot, torde medel till bestridande av avgiftsökningar av den art, det här är fråga om, få anvisas ur nyssnämnda anslag.

IV. Pensionsunderlag m. m. för vissa personer

F. d. byråchefen C. O. Fürst

F. d. byråchefen C. O. Fürst, född den 20 december 1892, åtnjuter fr. o. m. april 1948 ålderspension i egenskap av förutvarande kommendörkapten av första graden vid flottan. Pensionen är oavkortad och bestämd enligt 34 löneklassen.

Fr. o. m. augusti 1945 har Fürst haft civil statsanställning. Han innehade i krigsmaterielverket extra ordinarie tjänst som förste byrådirektör t. o. m. år 1949 och som byråchef under tiden januari 1950—mars 1956. Fürst tillhörde härvid lönegraden Eo 30 t. o. m. juni 1947, därefter Ce 33.

I samband med att byråchefstjänster i allmänhet uppflyttades från 33 till 37 lönegraden den 1 juli 1951, erhöll Fürst förordnande att mot vikariatslön bestrida göromål, som eljest ankommer på tjänsteman i lönegrad Ce 37. Tjänsten uppflyttades inte. Anledningen härtill var att omorganisation av försvarets centrala förvaltningsmyndigheter hade föreslagits av 1946 års militära förvaltningsutredning. Den sedermera beslutade omorganisationen föranledde, att Fürst vid utgången av mars 1956 entledigades från tjänsten i 33 och förordnandet i 37 lönegraden.

Fr. o. m. april 1956 tjänstgör Fürst hos armétygförvaltningen mot arvode, motsvarande slutlönen till tjänsteman i 37 lönegraden.

Vid beräkning av lön eller arvode enligt angivna grunder har hänsyn tagits till utgående pension. Motsvarande belopp har avdragits.

Fürst har anhållit, att Kungl. Maj:t måtte föreskriva, att hans pensionsförmåner skall fr. o. m. den 1 januari 1958 beräknas som om han intill denna dag varit byråchef i krigsmaterielverket i lönegrad Ce 37.

Försvarets civilförvaltning framhåller att den omständigheten, att innehavare av pensionsberättigande tjänst under längre tid uppehållit högre tjänst med vikariatslöneförordnande, enligt hittills tillämpade principer inte ansetts böra motivera förbättrade pensionsförmåner. Ur principiella synpunkter måste ett tillmötesgående av ansökningen vara ägnat att ingiva betänkligheter. Med hänsyn emellertid till att Fürst länge innehaft byråchefstjänst eller förordnande i 37 lönegraden samt entledigats av organisatoriska skäl endast 1 år 9 månader före pensioneringsperiodens början och under mellantiden är arvodesanställd, har civilförvaltningen ej velat motsätta sig ett tillmötesgående av ansökningen.

Statskontoret anser det vara motiverat, att Fürst i pensionshänseende behandlas på samma sätt som enligt beslut av 1956 års riksdag (prop. 157, SU 120, rskr 273) gäller för vissa övergångsfall inom försvarets centrala förvaltningsmyndigheter. Han skulle då vid avgång från arvodesbefattningen tidigast fr. o. m. den 1 januari 1958 få pension, beräknad efter 36 löneklassen. Däremot kan statskontoret inte finna sådana särskilda omständigheter föreligga, att sökanden bör beviljas tjänste- och familjepensionsrätt med utgångspunkt från pensionsunderlaget för lönegrad Ce 37 (40 löneklassen).

Departementschefen. Vid försvaret förekommer, att pensionsavgången militär beställningshavare under längre tid uppehåller för pensionerad personal avsedd arvodesbefattning, med vilken är förenade arbetsuppgifter av väsentligt mera kvalificerad art än som följer med den beställning, varifrån avgång skett. I enlighet med riksdagens bemyndigande (prop. 1947: 282, s. 145, BoU 45, rskr 431) har Kungl. Maj:t i vissa sådana fall medgivit pensionsförbättring. I förevarande fall synes starka skäl tala för att en motsvarande pensionsförbättring medgives. Med hänsyn till vad här anförts, förordar jag ett tillmötesgående av ansökningen såtillvida, att Fürst vid avgång tidigast den 31 december 1957 från innehavande anställning erhåller tjänste- och familjepensionsrätt med tillämpning av pensionsunderlag, gällande för 38 löneklassen (pensionsklassen). Riksdagens bemyndigande härtill torde böra utverkas.

Professorn J. E. Hellner

Stockholms högskolas styrelse har hemställt, att innehavaren av professuren i försäkringsrätt vid högskolan beredes rätt till pension såsom professor vid högskolan enligt SPA-reglementet.

Professuren har inrättats enligt beslut vid 1951 års riksdag (prop. 106,

SU 106, rskr 191). Beslutet innebar, att professuren skulle finansieras av överskottsmedel, som uppsamlats genom försäkringsbolagens avgifter till försäkringsinspektionen, och av medel, som bolagen särskilt tillskjutit. För ändamålet bildades två fonder, vilka förvaltas av statskontoret resp. Svenska försäkringsbolags riksförbund. Statsverket skulle inte under några förhållanden utan särskilt åtagande behöva vidkännas utgifter i anledning av professuren. De disponibla medlen skulle användas bl. a. till avlönande av professurens innehavare enligt de grunder, som vid varje särskild tidpunkt gäller för avlönande av professor vid statsuniversitet, och till bestridande av utgifter för den pensionsrätt, som kunde komma att förenas med professuren.

Professuren innehas f. n. av J. E. Hellner, född år 1917.

Universitetskanslern anser det skäligt, att innehavaren av professuren i försäkringsrätt i likhet med högskolans övriga professorer säkerställas i pensionshänseende, och föreslår anslutning till statens pensionsanstalt.

Statens pensionsanstalt uttalar, att det ur olika synpunkter vore önskvärt, att för samtliga innehavare av professorer vid Stockholms högskola ordnades en enhetlig pensionering genom tillämpning av SPA-reglementet. Enär sådan tillämpning medför statsbidrag till pensionskostnaderna, och då staten förutsatts inte skola påtaga sig några kostnader för den ifrågakvarande professurens finansiering, bör emellertid lösandet av nu föreliggande pensionsfråga enligt anstaltens mening anstå i avvaktan på resultatet av arbetet inom 1951 års pensionsutredning. Detta eftersom utredningen bl. a. har att behandla spörsmålet angående införande i statens pensionsanstalt av en icke statsunderstödd pensioneringslinje.

Departementschefen. Ordinarie och extra ordinarie befattningshavare vid Stockholms högskola har pensionsrätt enligt SPA-reglementet i den mån de innehar tjänster upptagna på personalförteckning, som Kungl. Maj:t fastställt med stöd av riksdagens beslut. Professuren i försäkringsrätt har inrättats enligt riksdagens beslut men inte upptagits på personalförteckning.

Bestämmelser om en pensionsförsäkring enligt självkostnadsgrunder har meddelats i kungörelsen den 4 juni 1954 (nr 495) om tillämpning i vissa fall av SPA-reglementet å befattningshavare hos polisdistrikt. Riksdagen har vidare i enstaka fall beslutat om en icke statsunderstödd pensionering genom statens pensionsanstalt. Med hänsyn till omständigheterna i förevarande fall förordar jag, att bestämmelser i huvudsak motsvarande de nyss nämnda meddelas angående pensionsförsäkring för befattningens nuvarande innehavare, J. E. Hellner. I fråga om tjänste- och familjepensionsunderlag, avgångsålder, tjänstålder, rörligt tillägg m. m. bör villkoren vara desamma som för innehavare av professor upptagen på personalförteckning. Avgifterna — avvägda så, att de beräknliga pensioneringskostnaderna helt täckes — bör betalas av de för professurens upprättande och underhåll avsatta fondmedlen. Riksdagens bemyndigande för Kungl. Maj:t att meddela bestämmelser angående denna pensionsförsäkring torde böra inhämtas.

F. d. professorn och föreståndaren H. L. Sebelius

Enligt 16 § 1947 års allmänna tjänstepensionsreglemente fordras för hel ålderspension 30 tjänstår eller — i fråga om bl. a. ordinarie befattning, beträffande vilken Kungl. Maj:t med stöd av riksdagens beslut meddelat föreskrift därom — 25 tjänstår.

Den lägre tjänståldern har med hänsyn till utbildnings- och rekryteringsförhållanden föreskrivits skola gälla för professorer och innehavare av vissa likartade befattningar, bl. a. avdelningsföreståndare vid statens växtskyddsanstalt och föreståndare vid statens centrala frökontrollanstalt. Förteckning över hithörande befattningar finns i bilaga C till kungörelsen 1947: 691 med föreskrifter rörande tillämpning av 1947 års allmänna tjänste- och familjepensionsreglementen.

För befattningen som föreståndare vid statens lantbrukskemiska kontrollanstalt, som är av samma karaktär som nyssnämnda befattningar, gäller tjänståldern 30 år. Frågan om en sänkning av tjänståldern för befattningen har hittills inte prövats av riksdagen men har aktualiserats genom att befattningens innehavare, professorn H. L. Sebelius, avgått med avkortad ålderspension med utgången av januari innevarande år.

Med hänsyn till pågående pensionsutredning och till att befattningen inom en nära framtid kan komma att ombildas (jfr prop. 1956: 77, s. 16 och 29, JoU 14, rskr 174) torde nu endast böra meddelas särskild föreskrift, att vid bestämmande av tjänstepension åt Sebelius och ev. familjepension åt efterlevande skall gälla tjänståldern 25 år.

Jag föreslår, att Kungl. Maj:t hos riksdagen hemställer om bemyndigande att meddela dylik föreskrift.

F. d. lotskaptenen N. G. D. Wennström

Statens vattenfallsverks tjänstemannaförbund har anhållit, att pensionsunderlag för lotskaptenen vid Trollhätte kanalverk skall bestämmas såsom för befattning, placerad två lönegrader högre än lotskapten.

Statskontoret framhåller, att avlöningsbestämmelserna för de hos kanalverket anställda extra ordinarie lotskaptenerna år 1952 reglerats i nära anslutning till vad som gäller för kronolotsarnas avlöande. Med hänsyn härtill har statskontoret inte något att erinra mot att jämväl i pensionshänseende samma ordning kommer att gälla för kanalverkets lotsar som för kronolotsarna. Som pensionsunderlag bör således tillämpas det tjänste- resp. familjepensionsunderlag, som är fastställt för den löneklass, vilken med två enheter överstiger den eljest ifrågakommande löneklassen.

Beträffande f. d. lotskaptenen N. G. D. Wennström, som redan den 30 juni 1955 avgått ur tjänst med rätt till tjänstepension, föreslår statskontoret särskilt beslut om förhöjt pensionsunderlag.

Departementschefen. Lotspersonalen avlönas delvis genom särskilda ersättningar i form av s. k. lotslott och lotslottersättning. Med hänsyn här-

till har pensionsunderlagen för sådan personal vid lots- och fyrstaten satts två löneklasser högre än som motsvarar tjänsternas inplacering på löneplanen. Beträffande lotspersonalen vid Trollhätte kanalverk förutsattes i förhandlingsöverenskommelse år 1952, att pensionsförhållandena skulle regleras på motsvarande sätt som för nyssnämnda grupp. De ändringar, som i anledning härav erfordras i 1947 års allmänna tjänste- och familjepensionsreglementen, äger Kungl. Maj:t vidtaga med stöd av riksdagens år 1956 (skr 273) lämnade bemyndigande.

Därest riksdagen inte har något att erinra häremot, torde Kungl. Maj:t, i anslutning till att nyss avsedda författningsändringar vidtages, i enlighet med statskontorets förslag få föreskriva, att ändringarna även skall tillämpas beträffande Wennström, utan hinder av att han avgått den 30 juni 1955.

F. d. lagmannen H. G. L. Wickström

F. d. lagmannen i hovrätten över Västra Sverige H. G. L. Wickström är född den 6 november 1892. Han har under en lång följd av år innehaft svensk domarbefattning. Han har härvid under tjänstledighet lång tid anlitats i internationell domartjänst, huvudsakligen som ledamot av de blandade domstolarna i Egypten. Den 20 juli 1952 avgick han från lagmansämbete med anledning av uppdrag som domare vid Förenta Nationernas domstol i Libyen. Numera innehar han internationellt domaruppdrag i Tyskland. Tjänstledighet har — på grund av lagmansämbetets art — från nämnda dag inte ansetts böra ifrågakomma. På grund av avgången är han inte berättigad att erhålla pension av statsmedel utan endast livränta.

Med hänsyn till betydelsen av den internationella domarverksamhet Wickström ägnat sig åt framstår det som skäligen att han kommer i åtnjutande av pension i stället för livränta. Jag förordar, efter samråd med chefen för justitiedepartementet, att Wickström — under förutsättning att han avstår från honom tillkommande rätt till livränta — vid avgång från sin nuvarande domarverksamhet, dock tidigast med utgången av november 1957, erhåller tjänste- och familjepensionsrätt såsom om han till och med nämnda månad kvarstått i lagmansämbetet. Kungl. Maj:t synes böra utverka riksdagens bemyndigande att besluta härom.

V. Pension åt vissa personer

Gårdskarlen D. V. Andersson. Skogsarbetaren J. G. Nörby

Skogsvårdsstyrelsen i Jönköpings län har anhållit, att pension måtte beviljas gårdskarlen på styrelsens skogsvårdsgård Trollebo, D. V. Andersson.

Andersson är född den 5 juni 1889. Han har hos skogsvårdsstyrelsen dels varit sysselsatt som skogsarbetare mot ackordsersättning under uppskattningsvis minst fyra femtedelar av tiden januari 1937—oktober 1947, dels fr. o. m. november 1947 varit anställd som gårdskarll mot månadslön på Trollebo. Vid utgången av år 1956 beräknades hans tillgodoräkningsbara

tjänstetid uppgå till ca 16 1/2 år. Avlöningen under femårsperioden 1952—1956 uppgick till i medeltal 4 573 kronor för år jämte fri bostad med lyse och uppvärmning. Han skall avgå från anställningen den 31 mars 1957.

Skogsvårdsstyrelsen i Kronobergs län har ansökt om pension för skogsarbetaren J. G. Norrby.

Norrby är född den 15 december 1894. Under åren 1916—1949 var han anställd på Asa säteri och utförde huvudsakligen skogskörningsarbete, uppskattningsvis under 6 1/2 månader per år under tiden 1916—1929 och under 4 månader per år under tiden 1930—1949. År 1950 övergick han — i samband med statens övertagande av säteriet — i domänverkets tjänst och utförde skogsarbete ca 3 1/2 månader. I slutet av samma år övergick han till anställning hos skogsvårdsstyrelsen i Kronobergs län, i samband med att en del av kronoparken Asa uppläts till skogsvårdsstyrelsen. Under vart och ett av åren 1951—1956 beräknas han ha utfört skogskörning ca tre månader. Den sammanlagda effektiva tjänstetiden under åren 1916—1956 är alltså ca 16 år. Avlöningen uppgick under åren 1952—1956 till i medeltal 3 025 kronor för år. Han skall avgå från anställningen den 30 juni 1957.

Skogsstyrelsen tillstyrker, att pension beviljas Andersson och Norrby och föreslår, att beloppet bestämmes till 1 116 kronor för år jämte rörligt tilllägg, dvs. samma belopp som enligt de s. k. summariska arbetarpensionsbestämmelserna kan utgå till statsanställd arbetare med motsvarande tjänstetid.

Statens pensionsanstalt och *statskontoret* har inte funnit anledning till erinran mot skogsstyrelsens förslag. Statskontoret erinrar om behandlingen vid 1951 års riksdag (prop. 185, s. 37, SU 163, rskr 306) av vissa frågor om pensionering av skogsvårdsstyrelsernas förmän och arbetare. Dessa skulle pensioneras med tillämpning av de summariska bestämmelserna. Då bemyndigandet för Kungl. Maj:t att avgöra hithörande frågor närmast torde avse förmän, ifrågasätter statskontoret, om inte förevarande ansökningar bör underställas riksdagen.

Departementschefen. Jag förordar, att pension enligt skogsstyrelsens förslag tillerkännes Andersson och Norrby fr. o. m. dagen efter den, då de avgår från resp. anställningar.

Forskningsresanden G. V. Bolinder

Föreståndaren för statens etnografiska museum, *professorn S. Linné*, har i skrivelse den 29 november 1956 anhållit, att statspension måtte beredas forskningsresanden fil. doktorn Gustaf Bolinder, om möjligt fr. o. m. den 1 november 1956.

Bolinder är född den 19 december 1888 och således 68 år gammal. Han har, efter avlagda examina, under en ca 40-årig verksamhet som forskningsresande hemfört ett stort och betydelsefullt material till svenska museer, främst statens etnografiska museum. Han har redogjort för sina forskningar genom en synnerligen omfattande föreläsnings- och skriftställarverksamhet.

Av ett den 20 november 1956 dagtecknat läkarintyg framgår, att Bolinder lider av svår sjukdom och inte torde kunna återupptaga sitt arbete i någon större omfattning.

Radiotjänst och Folkbildningsförbundet, som ursprungligen tagit initiativ till framställningen om pension, framhåller Bolinders mångåriga och värdefulla insatser i föreläsningsverksamheten.

Vetenskapsakademien har under åberopande av sakkunnigutlåtande tillstyrkt framställningen.

Statskontoret framhåller, att statsmakterna vid beviljande av s. k. honnörspensioner regelmässigt iakttagit största restriktivitet. Endast för särskilt förtjänstfullt bedriven verksamhet utom statens tjänst har i ett fåtal fall pension beviljats av statsmedel. Bolinders mångåriga arbete i vetenskapens och folkbildningens tjänst bestyrkes i förevarande framställning genom uttalanden från institutioner, där Bolinder varit verksam. Vidare har han såsom författare funnit en stor läsekrets. Den kulturgärning, Bolinder sålunda utfört under mer än 40 år, talar enligt ämbetsverkets mening för att han bör komma i åtnjutande av pension av statsmedel. Statskontoret föreslår, att denna bestämmes till 4 008 kronor för år, varmed bör följa rörligt tillägg.

Departementschefen. På grund av värdet för vetenskapen och folkbildningen av Bolinders verksamhet samt med hänsyn till att han är varaktigt arbetsoförmögen vill jag förorda, att pension i enlighet med statskontorets förslag tillerkännes honom. Pensionen synes böra få utgå fr. o. m. december 1956.

Fru Hildur Åkerman

Sveriges utsädesförening har anhållit, att Kungl. Maj:t måtte anvisa föreningen ett belopp av 25 665 kronor, som föreningen skulle betala i engångsavgift till statens pensionsanstalt. Genom inbetalning av beloppet skulle föreningens avlidne föreståndare professor Åke Åkermans efterlämnade maka, fru Hildur Åkerman, tillförsäkras oreducerad familjepension. Föreningen åberopar särskilt, att Åkermans långa tjänstgöring allmänt torde erkännas som synnerligen förtjänstfull och gagnar för vårt lands jordbruk och folkförsörjning.

Åkerman var född den 26 augusti 1887 och avled den 13 april 1955. Han var sedan år 1916 ordinarie tjänsteman hos föreningen och fr. o. m. april 1939 föreståndare. I denna befattning kvarstod han vid sin död.

Fru Hildur Åkerman är född år 1890. Äktenskapet ingicks år 1915.

Statens pensionsanstalt framhåller, att Åkerman fr. o. m. år 1922 var delaktig i pensionsanstalten. I samband med anslutningen erhöll han rätt till retroaktiv tjänstårsberäkning i sådan omfattning, att han själv till pensionsålderns inträde kunde intjäna hel ålderspension och hans efterlevande kunde få hel familjepension. Den i ansökningen angivna engångsavgiften — som i enlighet med grunderna för avgiftsberäkningen bestämts med

hänsyn till genomsnittliga tjänste- och familjepensionskostnader — har huvudsakligen föranletts av befattningens uppflyttning i pensionsklass enligt SPA-reglementet den 1 juli 1953. På grund av utsädesföreningens starka ekonomiska beroende av staten lärer föreningen knappast kunna erlægga engångsavgiften, om inte statsmedel anvisas för ändamålet. Pensionsanstalten tillstyrker bifall till ansökningen.

Statskontoret vill inte motsätta sig, att fru Åkerman erhåller hel familjepension, dock endast enligt den pensionsklass, till vilken hennes make vid pensionsålderns inträde var hänförd, och föreslår därför statsbidrag med 4 895 kronor.

Departementschefen. Fru Åkerman uppbär f. n. en familjepension av 4 209 kronor för år jämte rörligt tillägg. Hel familjepension i den för Åkerman vid tiden för dödsfallet gällande pensionsklassen skulle uppgå till 4 764 kronor för år jämte rörligt tillägg. Med hänsyn till föreliggande förhållanden synes det skäligt, att fru Åkerman tilldelas en fyllnadspension av (4 764 — 4 209 =) 555 kronor för år jämte rörligt tillägg. Denna fyllnadspension bör utgå från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. för samma tid — fr. o. m. den 14 april 1955 — och under samma villkor som den enligt SPA-reglementet beviljade familjepensionen.

Hemställan

Under återopande av vad jag i det föregående anfört hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

A. bemyndiga Kungl. Maj:t att

1) vidtaga ändringar i 1947 års allmänna tjänstepensionsreglemente den 30 juni 1947 (nr 416) i huvudsaklig överensstämmelse med det såsom bilaga 1 vid statsrådsprotokollet i ärendet fogade författningsförslaget,

2) vidtaga ändringar i 1947 års allmänna familjepensionsreglemente den 30 juni 1947 (nr 417) i huvudsaklig överensstämmelse med det såsom bilaga 2 vid statsrådsprotokollet i ärendet fogade författningsförslaget,

3) vidtaga ändringar i SPA-reglementet den 29 december 1949 (nr 726) i huvudsaklig överensstämmelse med det såsom bilaga 3 vid statsrådsprotokollet i ärendet fogade författningsförslaget,

4) i huvudsaklig överensstämmelse med vad under I förordats vidtaga ändringar i 1947 års tjänstepensionsreglemente för de högre kommunala skolorna den 30 juni 1947 (nr 418), 1947 års familjepensionsreglemente för de högre kommunala skolorna den 30 juni 1947 (nr 419), 1947 års tjänstepensionsreglemente för folkskolan den 30 juni 1947 (nr 420), 1947 års familjepensionsreglemente för folkskolan den 30 juni 1947 (nr 421), 1947 års tjänstepensionsreglemente för arbe-

tare den 30 juni 1947 (nr 422), 1947 års familjepensionsreglemente för arbetare den 30 juni 1947 (nr 423), tjänstepensionsreglementet för präster den 20 september 1951 (nr 667) och familjepensionsreglementet för präster den 20 september 1951 (nr 668), samt

5) i huvudsaklig överensstämmelse med vad under II—IV förordats utfärda bestämmelser eller eljest besluta om

a) årlig ersättning eller avskedsersättning till vissa väg- och platsvakter vid statens järnvägar,

b) ersättning i vissa fall åt reservbefäls efterlevande m. fl.,

c) bidrag till vissa engångsavgifter enligt SPA-reglementet för övningslärare,

d) pensionsunderlag för f. d. byråchefen vid krigsmaterielverket C. O. Fürst,

e) personlig pensionsrätt i anknytning till SPA-reglementet för professorn i försäkringsrätt vid Stockholms högskola J. E. Hellner,

f) tjänstålder för f. d. professorn och föreståndaren vid statens lantbrukskemiska kontrollanstalt H. L. Sebelius, och

g) bibehållen pensionsrätt för f. d. lagmannen i hovrätten för Västra Sverige H. G. L. Wickström, ävensom

B. medge, att från anslaget till diverse pensioner och understöd må utgå

1) till gårdskarlen hos skogsvårdsstyrelsen i Jönköpings län D. V. Andersson, räknat fr. o. m. den 1 april 1957, under hans återstående livstid en årlig pension av 1 116 kronor,

2) till skogsarbetaren hos skogsvårdsstyrelsen i Kronobergs län J. G. Norrby, räknat fr. o. m. den 1 juli 1957, under hans återstående livstid en årlig pension av 1 116 kronor,

3) till forskningsresanden G. W. Bolinder, räknat fr. o. m. den 1 december 1956, under hans återstående livstid en årlig pension av 4 008 kronor, och

4) till fru Hildur Åkerman, räknat fr. o. m. den 14 april 1955, under hennes återstående livstid en årlig pension av 555 kronor.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

S. Pantzerhielm

Förslag

till

kungörelse om ändrad lydelse av 22 § 1 mom. och 27 § 1 mom. 1947 års allmänna tjänstepensionsreglemente den 30 juni 1947 (nr 416)

Härigenom förordnas, att 22 § 1 mom. och 27 § 1 mom. 1947 års allmänna tjänstepensionsreglemente den 30 juni 1947¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

22 §.

1 mom. Ordinarie tjänsteman — — — sistnämnda lagrum.

Innehavare av — — — uttryckt önskan.

I denna — — — 30 år.

Bestämmelserna i — — — uttryckt önskan.

Jämväl i — — — för avgången.

Vid tillämpning av bestämmelserna i detta moment likställes med ur statens tjänst avgången befattningshavare den, som efter avgång från befattning, vilken avses i denna paragraf, kvarstår i statens tjänst såsom innehavare av annan med tjänstepensionsrätt icke förenad befattning än kontraktsanställning.

27 §.

1 mom. Om den — — — dem minskas.

Vad i nästföregående stycke stadgas rörande sammanträffande av tjänstepensioner skall äga motsvarande tillämpning med avseende å sammanträffande av tjänstepension och tjänstelivränta eller av flera tjänstelivräntor ävensom med avseende å sammanträffande av tjänstepension eller tjänstelivränta och förmån på grund av pensionsförsäkring, för vilken under anställning i statlig eller statsunderstödd verksamhet avgifter inbetalts av den anställde själv eller av hans arbetsgivare.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 juli 1957.

¹ Senaste lydelse, se beträffande 22 § 1 mom. 1949: 255 och beträffande 27 § 1 mom. 1955: 332.

Förslag

till

kungörelse om ändrad lydelse av 16 § 1 mom. 1947 års allmänna familjepensionsreglemente den 30 juni 1947 (nr 417)

Härigenom förordnas, att 16 § 1 mom. 1947 års allmänna familjepensionsreglemente¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

16 §.

1 mom. Innehade avliden — — — hörande förmånerna.

Vad i nästföregående stycke stadgas om sammanträffande av familjepensioner eller familjelivräntor skall äga motsvarande tillämpning med avseende å sammanträffande av familjepension eller familjelivränta och förmån på grund av pensionsförsäkring, för vilken under anställning i statlig eller statsunderstödd verksamhet avgifter inbetalts av den anställde själv eller av hans arbetsgivare, eller avlöning i anställning, varmed är förenad rätt till förmån på grund av dylik försäkring.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 juli 1957.

¹ Senaste lydelse av 16 § 1 mom., se 1955: 333.

Förslag

till

kungörelse om ändring i SPA-reglementet den 29 december 1949 (nr 726)

Härigenom förordnas, att 21 §, 36 § 1 mom. och 37 § 1 mom. SPA-reglementet den 29 december 1949¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

21 §.

Grundbeloppet av — — — pensioneringsperiodens utgång.

Har vid tjänstårsberäkning avdrag gjorts på grund av tjänstledighet för sjukdom, må, under förutsättning av Kungl. Maj:ts medgivande, grundbeloppet av sjukpension utan hinder av vad i föregående stycke sägs bestämmas till högst 75 procent av begynnelse- respektive slutunderlaget.

36 §.

1 mom. Om den — — — dem minskas.

Vad i nästföregående stycke stadgas rörande sammanträffande av tjänstepensioner skall äga motsvarande tillämpning med avseende å sammanträffande av tjänstepension och tjänstelivränta eller av flera tjänstelivräntor ävensom med avseende å sammanträffande av tjänstepension eller tjänstelivränta och förmån på grund av pensionsförsäkring, för vilken under anställning i statlig eller statsunderstödd verksamhet avgifter inbetalts av den anställde själv eller av hans arbetsgivare.

Vid tillämpning — — — beredas befattningshavare.

37 §.

1 mom. Innehade avliden — — — hörande förmånerna.

Vad i nästföregående stycke stadgas om sammanträffande av familjepensioner eller familjelivräntor skall äga motsvarande tillämpning med avseende å sammanträffande av familjepension eller familjelivränta och förmån på grund av pensionsförsäkring, för vilken under anställning i statlig eller statsunderstödd verksamhet avgifter inbetalts av den anställde själv eller av hans arbetsgivare, eller avlöning i anställning i statlig eller statsunderstödd verksamhet avgifter inbetalts av den anställde själv eller av hans arbetsgivare, varmed är förenad rätt till förmån på grund av dylik försäkring.

Vad här — — — beredas honom.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 juli 1957.

¹ Omtryckt 1955: 454.

Innehållsförteckning

I. Ändringar i pensionsreglementena	2
II. Vissa ersättningar	4
III. Betalning av pensionsavgifter	6
IV. Pensionsunderlag m. m. för vissa personer	8
V. Pension åt vissa personer	12
Hemställen	15
Bilagor	17